

۵/۲۱/۴۰۱۳۹
۱۴۰۰/۰۷/۱۱
دارد

سالی نوین، پستیهای عام، جامع و رایجی ها
BID 00012004

وزارت امور اقتصادی و دارایی
سازمان امور مالیاتی کشور

معاونت حقوقی و فنی مالیاتی
دفتر حقوقی و قراردادها و فنی مالیاتی

بسمه تعالی

جناب آقای مسعود مصلحی
مدیر کل محترم دفتر فنی و مدیریت ریسک مالیاتی

باسلام و احترام

با اشاره به نامه شماره ۲۳۲/۳۱۰ د مورخ ۱۳۹۹/۷/۱۳، به پیوست تصویر دادنامه شماره ۱۴۰۰۰۹۹۷۰۹۰۵۸۱۱۰۶۴ مورخ ۱۴۰۰/۳/۲۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال عبارت «با سر رسید حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۹» از بند ۸ ماده ۳ تصویب نامه ۵۷۶۲۲/۱۱۳۶۳ د مورخ ۱۳۹۹/۲/۱۰ هیأت وزیران، جهت اطلاع و صدور دستور اقدام لازم ارسال می گردد. خواهشمند است دستور فرمایید نتیجه اقدام را جهت انعکاس به مرجع مذکور به این دفتر ارسال نمایند.

هم چنین یادآور می شود: حسب دلیل مذکور در رأی یاد شده، صدور رأی مشابه از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری نسبت به درخواست ابطال همان عبارت از بند ۸ ماده ۳ تصویب نامه شماره ۱۲۵۳۶/ت/۵۸۷۱۵ د مورخ ۱۴۰۰/۲/۷ قابل پیش بینی است.

حسین تاجمیر ریاحی
مدیر کل دفتر حقوقی و قراردادهای مالیاتی

کلاس پرونده:

9901456

شماره داندنامه:

140009970905811064

نوع پرونده:

درخواست ابطال

تاریخ داندنامه:

1400/03/25

شاکی: بهمن زبردست

نتیجه رسیدگی: رای به ابطال مصوبه

طرف شکایت: امور حقوقی دولت و هیات وزیران

مرجع صدور رای: هیات عمومی

دسته بندی: مالیاتی (۰۸)

مصوبه ها: عبارت و با سررسید حداکثر تا پایان سال ۹۹ از بند ۸ ماده ۱۱۳۶۳ - ت - ۵۷۶۲۲ - ه هیات وزیران ۱۳۹۹م/۰۲/۱۰ بندا/ماده بند۸ - ماده ۳

پیام رای:

عبارت « با سررسید حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۹ » از بند (۸) ماده (۳) تصویب نامه ۱۳۶۳، ت، ۵۷۶۲۲ ه مورخ ۱۳۹۹م/۰۲/۱۰ هیات وزیران ابطال شد.

متن داندنامه:

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره پرونده: ۹۹۰۱۴۵۶

مرجع رسیدگی: هیات عمومی دیوان عدالت اداری

شاکی: آقای بهمن زبردست

موضوع شکایت و خواسته: ابطال عبارت « با سررسید حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۹ » از بند (۸) ماده (۳) تصویب نامه ۱۳۶۳، ت، ۵۷۶۲۲ ه مورخ ۱۳۹۹م/۰۲/۱۰ هیات وزیران

گردش کار: شاکی به موجب دادخواستی ابطال عبارت « با سررسید حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۹ » از بند (۸) ماده (۳) تصویب نامه ۱۳۶۳، ت، ۵۷۶۲۲ ه - ۱۳۹۹م/۰۲/۱۰ هیات وزیران را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

"ریاست محترم دیوان عدالت اداری

با سلام و احترام، به استحضار می رساند، در بند (م) تبصره ۶ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور، مقرر شده، «در معاملات پیمانکاری که کارفرما یکی از دستگاه های اجرایی موضوع ماده ۲۹ قانون برنامه ششم توسعه است، کارفرما موظف است همزمان با هر پرداخت، مالیات ارزش افزوده متناسب با آن را به پیمانکار پرداخت کند. تا زمانی که کارفرما مالیات برارزش افزوده را به پیمانکار پرداخت نکرده باشد، سازمان امور مالیاتی کشور حق مطالبه آن از پیمانکار یا اخذ جریمه دیرکرد از وی را ندارد. در مواردی که بدهی کارفرما به پیمانکار به صورت اسناد خزانه اسلامی

پرداخت می شود در صورت درخواست پیمانکار، کارفرما موظف است این اوراق را عیناً به سازمان امور مالیاتی کشور تحویل دهد. سازمان امور مالیاتی کشور معادل مبلغ اسمی اوراق تحویلی را از بدهی مالیاتی پیمانکار کسر و اسناد مذکور را به خزانه داری کل کشور ارائه می کند. خزانه داری کل کشور موظف است معادل مبلغ اسمی اسناد خزانه تحویلی را به عنوان وصولی مالیات منظور کنند.» چنانکه می بینیم، مقنن با این استدلال که اگر دولت بدهی خود به پیمانکاران را با صدور اسناد خزانه بلند مدت تسویه کرده، پیمانکاران نیز می توانند بدهی مالیات بر ارزش افزوده خود را با همین اسناد تسویه کنند. مجوز قانونی چنین تسویه ای را بدون تعیین شرطی در خصوص سر رسید اوراق خزانه مذکور صادر نموده. در واقع هر چه سر رسید اوراق بلند مدت تر باشد، پیمانکار دریافت کننده اوراق، جهت تسویه بدهی مالیات بر ارزش افزوده با آن ذیحقی تر است، چرا که فلسفه این تبصره در قانون بودجه این است که در ازای تسویه طلب پیمانکار از دولت با اوراق خزانه به سر رسید بلند مدت، متقابلاً بدهی مالیات بر ارزش افزوده ای که وجهی هم بابت آن دریافت نشده، با همین اوراق تسویه گردد. با این همه در بند ۸ ماده ۳ تصویب نامه هیأت وزیران، این تسویه منحصر به «اسناد خزانه اسلامی دولت با سر رسید حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۹» شده، که مصداق نقض غرض و مغایر با بند (م) تبصره ۶ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور است. اگرهم مبنای چنین شرطی، سالانه بودن قوانین بودجه بوده، باید توجه داشت که صدور اوراق خزانه با سر رسید بیش از یک سال نیز بر مبنای همین قانون بودجه صورت گرفته، پس از این حیث نیز تعیین چنین شرطی درست نیست، لذا با توجه به این مغایرت قانونی و از آنجا که توسیع و تضییق حدود و ثغور قانون، از شئون و منحصر به مقنن است و لذا چنین تضییقی خارج از حدود اختیارات هیأت وزیران نیز می باشد درخواست ابطال عبارت «با سر رسید حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۹» از بند ۸ ماده ۳ تصویب نامه ۱۳۶۳/ت ۵۷۶۲۲-هـ.

۱۰/۲/۱۳۹۹ هیأت وزیران را دارم."

مثنی مقررده مورد شکایت به شرح زیر است:

"۸- سازمان امور مالیاتی کشور، سازمان خصوصی سازی و گمرک جمهوری اسلامی ایران، با لحاظ نمودن شوق های مناسب، حداکثر دو ماه پس از تصویب این آیین نامه، تمهیدات لازم برای پذیرش اسناد خزانه اسلامی دولت با سر رسید حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۹ را در قبال مطالبات معوق خود از دارندگان اسناد مذکور اتخاذ و مراتب را به نحو مقتضی اطلاع رسانی نمایند. مبلغ اسمی اسناد فوق الذکر در سررسیدهای مقرر، به حساب های درآمدی دستگاه های مذکور نزد خزانه داری کل کشور واریز می شود."

در پاسخ به شکایت مذکور، معاون امور حقوقی دولت (حوزه معاونت حقوقی رییس جمهور) به موجب لایحه شماره ۱۲۵۲۲۷/۱۲۳۷۸۱-۴۳۷۸۱-۱/۱۳۹۹ توضیح داده است که:

"حسب اصل پنجاه و دوم (۵۲) قانون اساسی و مواد ۱ و ۶ قانون محاسبات عمومی کشور، قوانین بودجه مصوب مجلس به صورت سالیانه به تصویب می رسد و اعتبار احکام آن نیز اصولاً ناظر به همان سال مالی مورد تصویب است. بنا بر بند (هـ) تبصره ۲۱ قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور نیز مقرر شده است، «هـ. اجرای احکام مندرج در این قانون مربوط به سال ۱۳۹۹ است.» بنابراین و از آنجایی که لازم است پیش بینی های درآمدی و هزینه ای مندرج در قانون بودجه سالیانه در همان سال محقق گردد، مفاد بند (۸) ماده (۳) تصویب نامه مورد شکایت نیز که در مقام تبیین احکام قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور تصویب گردیده، صرفاً اسناد خزانه اسلامی دولت با سر رسید تا پایان سال ۱۳۹۹ را از سوی دستگاه های ذیربط در قبال مطالبات معوق شان قابل پذیرش دانسته است. به بیان دیگر، اوراقی که تا پایان سال

بودجه ای (سال ۱۳۹۹) قابل وصول باشند، قابل پذیرش در قبال مطالبات دستگاه های دولتی ذیربط بوده و تنها چنین اوراقی قابلیت محاسبه به عنوان درآمدهای وصولی آن سال در بودجه کل کشور را خواهند داشت. نظر به مراتب فوق و با توجه به اینکه تصویب نامه مورد شکایت هیچگونه مغایرتی با قوانین جاری کشور نداشته و در حدود صلاحیت های عام هیأت وزیران در وضع مقررات نیز وضع گردیده است، لذا اتخاذ تصمیم شایسته دایر بر رد شکایت مطروحه مورد تقاضاست."

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ ۱۴۰۰/۳/۲۵ با حضور رئیس و معاونین دیوان عدالت اداری و رؤسا و مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد و پس از بحث و بررسی با اکثریت آراء به شرح زیر به صدور رأی مبادرت کرده است.

رأی هیأت عمومی

براساس بند (م) تبصره ۶ قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور: «در معاملات بیمانکاری که کارفرما یکی از دستگاههای اجرایی موضوع ماده ۲۹ قانون برنامه ششم توسعه است، کارفرما موظف است همزمان با هر پرداخت مالیات ارزش افزوده متناسب با آن را به بیمانکار پرداخت کند. تا زمانی که کارفرما مالیات بر ارزش افزوده را به بیمانکار پرداخت نکرده باشد، سازمان امور مالیاتی کشور حق مطالبه آن از بیمانکار یا اخذ جریمه دیرکرد از وی را ندارد. در مواردی که بدهی کارفرما به بیمانکار به صورت اسناد خزانه اسلامی پرداخت می شود در صورت درخواست بیمانکار، کارفرما موظف است این اوراق را عیناً به سازمان امور مالیاتی کشور تحویل دهد. سازمان امور مالیاتی کشور معادل مبلغ اسمی اوراق تحویلی را از بدهی مالیاتی بیمانکار کسر و اسناد مذکور را به خزانه داری کل کشور ارائه می کند. خزانه داری کل کشور موظف است معادل مبلغ اسمی اسناد خزانه تحویلی را به عنوان وصولی مالیات منظور کند.» نظر به اینکه بر مبنای اطلاق ماده فوق الذکر اسناد خزانه اسلامی که به عنوان بدهی کارفرما به بیمانکار پرداخت می شود، باید به عنوان بدهی مالیاتی بیمانکار کسر و در خزانه داری کل کشور به عنوان وصولی مالیات منظور گردد، بنابراین حکم مقرر در مقرر مورد اعتراض از آن جهت که پذیرش این اسناد را صرفاً محدود به اسناد یا سررسید حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۹ نبوده، خلاف قانون و خارج از حدود اختیار بوده و مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می شود.

محمد مصدق

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری